

DECIZIE nr. 81 din 26 februarie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 52 alin. \(1\) lit. b\) din Legea nr. 53/2003](#) - Codul muncii

EMITENT

• **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 273 din 23 aprilie 2015**

Data intrării în vigoare 23-04-2015

Augustin Zegrean	- președinte
Valer Dorneanu	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Mona Maria Pivniceru	- judecător
Puskas Valentin Zoltan	- judecător
Simona Maya Teodoroiu	- judecător
Tudorel Toader	- judecător
Ioana Marilena Chiorean	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 52 alin. \(1\) lit. b\) din Legea nr. 53/2003](#) - Codul muncii, excepție ridicată de Bogdan Pătrășcoiu în Dosarul nr. 2.142/110/2014 al Tribunalul Bacău - Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 843D/2014.

2. La apelul nominal răspunde consilierul juridic Alina-Georgiana Han, cu împuternicire la dosar, pentru partea OMV Petrom Aviation - S.A. din Otopeni, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că dosarul a fost repus pe rol, după dezbaterile care au avut loc în ședința publică din 9 decembrie 2014, dată la care, la cererea avocatului autorului excepției, cauza s-a amânat pentru 15 ianuarie 2015, când Curtea a amânat pronunțarea pentru 3 februarie 2015, dată la care, constatând că nu sunt prezenți toți judecătorii care au participat la dezbateri, potrivit [art. 58 alin. \(1\) teza întâi din Legea nr. 47/1992](#) privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a dispus repunerea cauzei pe rol pentru data de 26 februarie 2015.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții OMV Petrom Aviation - S.A. din Otopeni, care solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale și arată că nu au intervenit elemente noi pentru schimbarea acesteia. Astfel, susține că măsura suspendării facultative a contractului individual de muncă este o măsură temporară, care nu încalcă prezumția de nevinovăție și prin care este protejat și interesul angajatului. În acest sens este [Decizia Curții Constituționale nr. 86 din 27 ianuarie 2011](#).

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 18 iulie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 2.142/110/2014, Tribunalul Bacău - Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 52 alin. \(1\) lit. b\) din Legea nr. 53/2003](#) - Codul muncii. Excepția a fost ridicată de Bogdan Pătrășcoiu cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de suspendare a contractului individual de muncă.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate care dau posibilitatea angajatorului de a suspenda contractul individual de muncă în cazul în care a formulat plângere penală împotriva salariatului sau acesta a fost trimis în judecată pentru fapte penale incompatibile cu funcția deținută, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, încalcă prezumția de nevinovăție. În acest sens, invocă Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3.465 din 27 iunie 2007, în care a fost reamintit caracterul obligatoriu al prezumției de nevinovăție, Sentința civilă nr. 8.676 din 6 mai 2011 a Judecătoriei Sectorului 1 București, referitoare la prezumția de nevinovăție în materie contravențională, doctrina în materie, jurisprudența în materie contravențională a Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume Hotărârea din 4 octombrie 2007, pronunțată în Cauza Anghel împotriva României, precum și [Decizia Curții Constituționale nr. 70 din 21 februarie 2013](#). Arată că, dacă prezumția de nevinovăție este respectată cu atâta strictețe în materie contravențională, cu atât mai mult trebuie să fie respectată în materie penală.

8. Tribunalul Bacău - Secția I civilă consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, suspendarea contractului individual de muncă fiind o măsură temporară, ce durează pe perioada cercetărilor penale. În condițiile în care se constată nevinovăția salariatului, acesta își reia activitatea, fiind îndreptățit la plata unor despăgubiri echivalente cu toate drepturile de care a fost lipsit pe durata suspendării. Suspendarea contractului de muncă nu pornește de la premisa vinovăției salariatului pentru a fi nevoie de o hotărâre judecătorească definitivă de condamnare, suspendarea vizând situația existenței unei incompatibilități între atribuțiile salariatului și fapta pentru care este cercetat penal. De asemenea, prin măsura suspendării se realizează un echilibru între interesele

salariatului, pe de o parte, și ale angajatorului, pe de altă parte, neexistând un pact internațional care să împiedice adoptarea unei măsuri de suspendare.

9. Potrivit prevederilor [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. Guvernul apreciază, în esență, că dispozițiile de lege criticate nu încalcă prezumția de nevinovăție.

11. Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, sens în care invocă [deciziile Curții Constituționale nr. 520 din 11 octombrie 2005](#) și nr. 24 din 22 ianuarie 2003.

12. Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise și înscrisurile depuse la dosar de autorul excepției de neconstituționalitate, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile [art. 52 alin. \(1\) lit. b\) din Legea nr. 53/2003](#) - Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, dispoziții potrivit cărora "Contractul individual de muncă poate fi suspendat din inițiativa angajatorului în următoarele situații: [...] b) în cazul în care angajatorul a formulat plângere penală împotriva salariatului sau acesta a fost trimis în judecată pentru fapte penale incompatibile cu funcția deținută, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești."

15. Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 23 alin. (2) referitor la prezumția de nevinovăție și art. 20, prin raportare la prevederile art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 11 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, privind prezumția de nevinovăție.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate - art. 52 alin. (1) lit. b) din Codul muncii - cuprind două teze care reglementează două situații în care se poate suspenda contractul individual de muncă din inițiativa angajatorului, și anume: atunci când angajatorul a formulat plângere penală împotriva salariatului pentru fapte penale incompatibile cu funcția deținută; atunci când salariatul a fost trimis în judecată pentru fapte penale incompatibile cu funcția deținută (independent de plângerea angajatorului). În aceste cazuri măsura suspendării nu operează de drept, ci este facultativă, fiind necesară manifestarea de voință a angajatorului, prin decizie a organelor sale competente, decizie care poate fi atacată în justiție.

17. Analizând actele dosarului, Curtea reține că autorul excepției de neconstituționalitate a contestat Decizia din 27 martie 2014 a angajatorului prin care s-a dispus suspendarea contractului individual de muncă "pe perioada cercetării penale în Dosarul nr. 459/120/2014 aflat pe rolul Tribunalului Dâmbovița", începând cu data de 3 aprilie 2014. Astfel, decizia de suspendare a contractului individual de muncă a fost emisă după trimiterea în judecată a angajatului prin Rechizitoriul nr. 632/P/2011 din 30 ianuarie 2014 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Dâmbovița. Așadar, în cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, suspendarea contractului individual de muncă la inițiativa angajatorului a fost dispusă în temeiul art. 52 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul muncii și, prin urmare, numai această teză are legătură cu soluționarea cauzei, în sensul [art. 29 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#). Dispozițiile art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul muncii nu au legătură cu soluționarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate și, în consecință, excepția de neconstituționalitate a acestora este inadmisibilă.

18. Analizând criticile de neconstituționalitate ale dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul muncii, Curtea reține că acestea au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, de exemplu, prin [Decizia nr. 24 din 22 ianuarie 2003](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, sau prin [Decizia nr. 86 din 27 ianuarie 2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 8 martie 2011. Curtea a reținut că, "luând măsura suspendării contractului individual de muncă, angajatorul nu se pronunță asupra vinovăției sau nevinovăției angajatului și nici asupra răspunderii sale penale, acestea fiind chestiuni a căror soluționare intră în sfera de activitate a organelor judiciare. Angajatorul [...] atunci când ia cunoștință despre trimiterea în judecată a angajatului pentru săvârșirea unei fapte de aceeași natură poate lua măsura suspendării. Măsura suspendării durează până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, având așadar un caracter provizoriu. În situații în care se va constata nevinovăția salariatului și dispunerea nejustificată a suspendării contractului individual de muncă, salariatul are dreptul la măsuri reparatorii corespunzătoare în temeiul dispozițiilor art. 52 alin. (2) din Codul muncii, potrivit cărora, dacă se constată nevinovăția celui în cauză, salariatul își reia activitatea anterioară, plătindu-i-se, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, o despăgubire egală cu salariul și celelalte drepturi de care a fost lipsit pe perioada suspendării contractului." Curtea a mai arătat că măsura suspendării contractului de

muncă prevăzută de textele de lege criticate nu este contrară nici prezumției de nevinovăție, întrucât existența ori inexistența vinovăției se stabilește prin hotărâre judecătorească definitivă.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

20. Cu privire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea reține că, potrivit acesteia, prezumția de nevinovăție prevăzută de art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale este relevantă nu numai în acțiunea penală, dar și în alte cauze în care instanțele naționale nu au trebuit să stabilească problema vinovăției, scopul său esențial fiind să prevină orice autoritate națională să reflecte opinia că reclamantul este vinovat înainte ca acesta să fie găsit vinovat conform legii. În acest sens s-a pronunțat instanța de contencios al drepturilor omului în Cauza Țehanciu împotriva României, prin Decizia de inadmisibilitate din 22 noiembrie 2011, paragraful 17. În această cauză, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat că cererea reclamantului privind încălcarea dreptului său la prezumția de nevinovăție din cauza suspendării din funcție în momentul trimerii în judecată este în mod vădit nefondată și trebuie respinsă, deoarece suspendarea sa era obligatorie și automată conform [Legii nr. 188/1999](#) și nimic din această lege nu arată că scopul măsurii de suspendare ar fi unul punitiv, ci mai degrabă de precauție și provizoriu, în măsura în care privește apărarea interesului public prin suspendarea din funcție a unei persoane acuzate de comiterea unei infracțiuni de serviciu, și astfel de prevenire a altor posibile acte similare sau consecințe ale unor asemenea acte (paragraful 19). Curtea a mai reținut că, chiar și în absența unui scop punitiv, trebuie evaluat impactul acestei măsuri asupra drepturilor individuale apărute la art. 6 paragraful 2 din Convenție și, în mod special, trebuie să se țină seama de garanțiile prevăzute de lege în acest sens, menționând că dispozițiile relevante din [Legea nr. 188/1999](#) prevăd că, la terminarea procesului, persoana este repusă în funcție dacă nu a fost găsită vinovată, cu plata retroactivă a salariului (paragraful 20).

21. Curtea reține că aceste considerente avute în vedere de Curtea Europeană a Drepturilor Omului la pronunțarea deciziei sus-menționate sunt aplicabile, mutatis mutandis, și în cazul suspendării contractului individual de muncă din inițiativa angajatorului în ipoteza trimerii în judecată a angajatului pentru fapte incompatibile cu funcția deținută, cu atât mai mult cu cât, potrivit dispozițiilor de lege criticate, suspendarea în aceste cazuri este facultativă, iar nu obligatorie, cum este, potrivit [Legii nr. 188/1999](#), în cazul funcționarilor publici.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al [art. 1-3](#), al [art. 11 alin. \(1\) lit. A.d\)](#) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 52 alin. \(1\) lit. b\) teza întâi din Legea nr. 53/2003](#) - Codul muncii, excepție ridicată de Bogdan Pătrășcoiu în Dosarul nr. 2.142/110/2014 al Tribunalului Bacău - Secția I civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar și constată că dispozițiile [art. 52 alin. \(1\) lit. b\) teza a doua din Legea nr. 53/2003](#) - Codul muncii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bacău - Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 februarie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ioana Marilena Chiorean
